

betragtede Pürschel som »en Slags udvidet Stillerliste for Partiet«. Alt i alt fandt han, at Forslaget helt igennem, ved sin Tilblivelse, sin Begrundelse og sin Udformning, var et saa daarligt Forslag, at det ikke burde blive til Lov.

Ved Siden af Grundlovsforslagets Principper drøftedes under 1. Behandling adskillige Enkeltheder, til Dels i Forbindelse med Kritik, der efter Kommissionsbetænkningens Afgivelse var fremsat af Professorerne Berlin og Poul Andersen, og foruden de nævnte Talere deltog i Forhandlingen Hasle (K. F.), J. Oskar Andersen (K. F.), Knud Kristensen (V.), Inger Gautier Schmit (V.), Kristen Amby (K. F.), Hartel (F. F.), Skjerbæk (K. F.) og Valdemar Sørensen (R. V.).

Grundlovsforslaget undergik ved 2. og 3. Behandling i Folketinget et ret betydeligt Antal Ændringer, der dog for en væsentlig Del var af teknisk eller redaktionel Natur. Hertil kom en enkelt Ændring i Landstinget (om Adgangen til Prøvelse af fastsat Erstatning ved Ekspropriationer). I det følgende gengives Forslaget i den *endeligt vedtagne Skikkelse*, dog saaledes at Bestemmelser, som er enslydende med, eller som kun ved Paragrafhenvisninger eller rent sprogligt afviger fra de tilsvarende Bestemmelser i Grundloven af 5. Juni 1915 med Ændringer af 10. September 1920 (i det følgende citeret som Grdl. 1920), ikke er optrykt eller nærmere omtalt. Mere betydelige *Afvigelser* fra det oprindelige Forslag er ligesom *Motiverne* til forskellige Bestemmelser nævnt ved Omtalen af de paagældende Paragraffer.

I.

§§ 1—3 = §§ 1—3 i Grdl. 1920.

II.

§§ 4—10 = §§ 4—10 i Grdl. 1920. Dog er det i § 4 omhandlede Samtykke til, at Kongen kan være *Regent i andre Lande* (ligesom Valget af Konge og Fastsættelsen af Arvefølgen i Tilfælde af Tronledighed [§ 8]), udtrykkeligt henlagt til »Den Forenede Rigsdag« (§ 30), hvorhos flere Udtryk i § 7 er søgt bragt i bedre Overensstemmelse med Nutidens Sprogbrug.

III.

§§ 11—13, 19—20, 23 og 26—27 = de tilsvarende Paragraffer i Grdl. 1920. Det samme gælder i det hele §§ 15 og 16,